

Sprawozdanie Komisji kultury krajowej

z przedłożenia rządowego o ochronie zwierzyny.

Wysoki Sejmie!

Przedłożenie rządowe o ochronie zwierzyny, przydzielone komisji kultury krajowej dnia 17. Września, zawiera ustawę o Smiu paragrafach.

Paragraf Iszy ustawy oznacza pory w jakich nie wolno polować, łowić lub zabijać 13 gatunków zwierzyny. Następne paragrafy stanowią o karach na przekraczających takową, oraz i karach na sprzedających zwierzynę w porze zakazanej — wyjątek atoli z ogólnego prawa stanowią ogrodzone zwierzyńce.

Komisya kultury krajowej zbadawszy dokładnie wymienione przedłożenie rządowe, uznada wydanie ustawy ograniczającej czas i pory polowania za bardzo potrzebną dla naszego kraju. w którym przepisy gospodarstwa łowieckiego nie są przestrzegane, co czyni, iż kraj tak rozległy, jak Galicya, nietylko że nie ma żadnego dochodu ze zwierzyny, ale nadto częstokroć sprowadzać ją musi z innych prowincyj monarchii, gdzie takowa stanowi pewną rubrykę procentującego się a z ziemią połączonego kapitału.

Chcąc łowiectwo uczynić nie samą tylko zbytówną zabawką, ale owoce nośną gałęzią gospodarstwa krajowego, trzeba takowe unormować odpowiedniami prawami a zarazem ochronić od żywiołów, tak rozmyślnie jako i nierozmyślnie niszczących zwierzynę.

Przedłożona W. Sejmowi ustawa rządowa zapobiega złemu w części, określając czas i porę polowania i naznaczając kary na przekraczających te postanowienia.

Nie dotyka ona atoli plagi kłusownictwa, przed którym tak trudno jest zabezpieczyć się właścicielom polowania. Komisya kultury krajowej pragnąc zapełnić ten brak w przedłożeniu rządowem. ma zaszczyt przedłożyć Wysokiej Izbie rezolucją pod **A.**

Co do samej ustawy rządowej, takową komisya ma zaszczyt przedłożyć Wys. Sejmowi do uchwały prawie w całości, wyjąwszy niektórych mało znaczących zmian w paragrafie Iszym poczynionych.

Komisya przeto wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

U s t a w a

z dnia obowiązująca dla Królestwa Galicyi
i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego rozporządzam co następuje:

§. 1.

Nikomui nie wolno w czasie poniżej oznaczonym polować, łowić lub zabijać następujące rodzaje zwierzyny:

1. Jelenie od 1. Stycznia do 30. Czerwca.
2. Kozły (rogacze) od 1. Marca do 30. Maja.
3. Zające od 1. Lutego do 15. Września.
4. Jarzabki od 1. Lutego do 31. Sierpnia.
5. Cietrzewie i głuszcze koguty od 20. Maja do 31. Sierpnia.
6. Słomki od 20. Kwietnia do 31. Sierpnia.
7. Bażanty i kuropatwy od 15. Stycznia do 15. Sierpnia.
8. Przepiórki i dzikie gołębie od 1. Listopada do 15. Lipca.
9. Dropie i pardwy od 15. Kwietnia do 1. Sierpnia.
10. Ptactwo błotne mianowicie krzyki, dubelty, kulony, bataliony od 15. Kwietnia do 1. Lipca.
11. Ptactwo wodne mianowicie dzikie gęsi i dzikie kaczki od 15. Kwietnia do 15. Czerwca.
12. Lisy od 15. Lutego do 31. Sierpnia, atoli tępienie lisa dozwolone jest tylko uprawnionemu do polowania w miejscach, w których uprawnieni hodują zwierzynę, dla której lis jest szkodliwym.

13. Łanie, kozy, cieleta i spiczaki, tudzież kury, głuszców i cietrzewi przez cały rok.

Wystrzeliwanie łań i kóz ze względów gospodarstwa łowieckiego nastąpić tylko może za przyleniem Namiestnictwa.

Zakaz ubijania dzikich kóz i świstaków w okolicach gór tatrzańskich, zawiera osobna ustawa krajowa z d. 19. Lipca 1869 r. Nr. 26. Dz. ust. kraj.

§. 2.

Zakazaniem jest łowienie zwierzyny na sidła, żelaza, łapki i inne tym podobne przyrządy.

Wyjątkowo dozwolonem jest łowienie przepiórek rozjazdem, a kwiczołów i jemioluchów na sidła. Zakazaniem jest także zbieranie albo niszczenie jaj i wybieranie młodej zwierzyny z legowisk.

Może jednak wyjątkowo uprawniony do połowania lub ustanowiona przez niego straż lasowa wybierać na siatki bażanty i kuropatwy dla chowu i wyjmować jaja z gniazd tym celem. by je wysiedziały swojskie kury.

§. 3.

Niniejsza ustawa nie znajduje żadnego zastosowania do ubijania zwierzyny w ogrodzonych zwierzyńcach; sprzedający jednak taką zwierzynę, albo ten kto w sprzedaży pośredniczy, winien swe uprawnienie do sprzedaży wykazać świadectwem politycznej władzy powiatowej, inaczej bowiem będzie karany według §. 5 niniejszej ustawy.

§. 4.

Zarządzenia władzy politycznej nakazujące zmniejszenie szkodliwego dla kultury zbytecznego stanu zwierzyny na podstawie §. 4 patentu o polowaniu z dnia 28. Lutego 1786 r. mogą być wykonane także w porze, w której zresztą nie wolno ubijać takiej zwierzyny.

Sprzedający lub pośredniczący w sprzedaży zwierzyny w powyższy wyjątkowy sposób ubitej, winien się jednak wykazać świadectwem władzy politycznej, że jest do sprzedaży upoważnionym, w przeciwnym bowiem razie będzie karany według §. 5. niniejszej ustawy.

§. 5.

Przekroczenie postanowień §§. 1. i 2. tej ustawy podlega grzywnie od 5 do 50 zł. Jeżeli jednak

wyrządzona szkoda z powodu ubicia większej ilości zwierzyny jest znaczną lub przestępstwo powtórnie popełniono, może być grzywna aż do 100 zł. podwyższoną.

§. 6.

Kto po upływie dni 14 od czasu, w którym poczyna się pora zakazana, zwierzynę, na którą w tej porze nie wolno polować (§. 1), czy to w całych sztukach, czy w kawałkach, które jednak do spożycia nie są jeszcze całkiem przyprawione, celem sprzedaży obnosi, w sklepach, na jarmarkach albo w inny sposób do sprzedaży wystawia albo sprzedaje, lub w sprzedaży pośredniczy, podpada oprócz utraty zwierzyny grzywnie w §. 5 tej ustawy oznaczonej.

Takiej samej karze podpada sprzedaż zwierzyny, której w ogóle nie wolno ubijać lub łapać, jakoteż sprzedaż jaj i piskląt dzikiego ptactwa.

Osoby sprzedające zwierzynę pochodzącą z krajów, w których niniejsza ustawa nie obowiązuje, w czasie zakazanym lub pośredniczące w takiej sprzedaży mają w należyty sposób wykazać, z kąd ta zwierzyna pochodzi. Jeżeli zaś zwierzyna pochodzi z królestw i krajów koronnych zastąpionych w Radzie państwa, należy nadto wykazać się świadectwem politycznej władzy powiatowej, że zwierzyna nie została ubita w sposób bezprawny. W przeciwnym wypadku postanowienia karne niniejszego paragrafu będą także zastosowane przeciw osobom przekraczającym powyższe postanowienia.

§. 7.

Grzywny na podstawie niniejszej ustawy wymierzone, tudzież dochód ze zwierzyny, która w myśl postanowień niniejszej ustawy została skonfiskowana i przez dotyczącą zwierzchność gminną w drodze publicznej licytacji sprzedaną, przypadają funduszowi ubogich tej gminy, w której przestępstwo odkryto.

W razie niemożności ściągnięcia grzywny, należy ją zamienić na karę aresztu, a to za każde 5 zł. grzywny jeden dzień aresztu.

Dochodzenie i wymierzenie kary przysługuje władzom politycznym.

§. 8.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Memu Ministrowi rolnictwa i Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Rezolucya pod A.

1. Wzywa się c. k. Rząd do ścisłego przestrzegania przepisów Najwyższego patentu z dnia 24. Października 1854 roku normującego prawo noszenia i używania broni myśliwskiej, oraz do polecenia podwładnym mu organom, szczególnie żandarmeryi, ażeby takowe z największą energią dopilnowały wykonania tychże przepisów.
2. Żeby pozwolenia do noszenia i używania broni myśliwskiej wydawane były li tylko uprawnionym do polowania, oraz straży leśnej i łowieckiej.
3. Żeby broń myśliwska, odbierana nieuprawnionym do noszenia tejże, nie była sprzedawaną przez licytację jako broń, lecz łamana i dziurawiona i sprzedawana była li jako stare żelazo.

Włodzimierz Dzieduszycki w. r.
Przewodniczący.

Rey w. r.
Sprawozdawca.

